

Nr 308.

Av herr **Nordström** i Kramfors **m. fl.**, om upphävande av 1935 års lag
angående tillägg till lagen om medling i arbetstvister.

Olägenheterna av den bestämmelse om varsel för igångsättandet av strejk eller lockout, som antogs av 1935 års riksdag, ha uteslutande drabbat den ena parten, nämligen arbetarna.

Om man bortser från det absolut osannolika i att arbetsgivarna alltid skulle nämna sina stridsåtgärder vid deras rätta namn, lockout, trakassering eller dylikt, är det uppenbart, att arbetsgivarnas organisationer ändock inte på något sätt hindras i sina aktioner mot arbetarna. För de stora striderna på arbetsmarknaden har praktiken dessutom visat, att förhållandena numera utvecklats därhän, att det i de flesta fall inte varslas för strid bara sju dagar, utan i regel mycket längre tid före eventuella stridsåtgärder.

Vid vissa mindre arbetsplatser följa mycket stora olägenheter för arbetarna med ett bibehållande av denna lag. Alldeles speciellt kommer detta i dagen inom byggnadsbranschen, där det mycket ofta förekommer att byggmästare eller entreprenörer äro urståndsatta eller vägra att utbetala slutavlöningar till en arbetargrupp, som avslutat sin del av byggnationen. Det finns fall där snickare, som gjort färdigt i ett bygge, vägrats sin slutavlöning och därför tvingats att blockera vederbörande byggmästare. Den enda möjliga påtryckningsåtgärd dessa arbetare då förfoga över är att kvarvarande arbetargrupper, målare, elektriker eller rörarbetare, då besluta om sympatiaktioner för att tvinga fram en utbetalning av lönerna. Dessa arbetargrupper ha då i de flesta fall själva inte många dagars arbete kvar i bygget, ibland tre, fyra eller fem dagar. Skola då de tvingas att varsla om sympatiaktionen sju dagar före, innebär ju detta att de först hinna göra de arbeten färdiga, vilkas fördröjande skulle tvinga vederbörande att utbetala de intjänta lönerna. Till detta kommer att de även själva riskera att få sin egen slutavlöning infrusen.

Ett sådant förhållande kan, enligt vår mening, inte bidra till ett höjande av arbetarnas rättssäkerhet på arbetsplatsen. Varsellagen kringskär i stället på ett allvarligt sätt arbetarnas möjlighet att hävda t. o. m. sina annars fullt legala rättigheter.

Under hänvisning till vad vi ovan anfört föreslås,

att riksdagen för sin del måtte besluta att upphäva den av

1935 års riksdag antagna lagen angående tillägg till lagen den 20 maj 1920 (nr 245) om medling i arbetstvister.

Stockholm i januari 1945.

O. F. Persson.

Gunnar Dahlgren.

Axel Nordström.

K. E. Senander.
